

Intervju sa Predsjednikom ECLA-e

Sergio Marini, predsjednik Udruge europskih korporativnih pravnika i glavni pravnik u Fendiju: „Borimo se u interesu korporativnih pravnika“

12.11.2015.

Sergio Marini u svojoj je ulozi predsjednika ECLA-e prihvatio izazov stjecanja prava korporativnih pravnika jednakih pravima koja imaju odvjetnici, ali se suočava s nejednakim prihvaćanjem svojih mjera u Europi.

Leaders League (Liga vođa). Koji su Vam prioriteti kao predsjedniku ECLA-e?

Sergio Marini. Moja je misija podići osviještenost i prihvaćanje korporativnih pravnika na europskoj razini. U nekim zemljama kao što je Belgija, Ujedinjeno Kraljevstvo i Danska, mi smo, korporativni pravnici, u potpunosti priznati, otvoren nam je pristup Komori, možemo zastupati svoje tvrtke pred sudom i možemo davati pravne savjete. U nekim drugim zemljama to uopće nije slučaj, a u nekima je pak situacija još uvijek mješovita. S najproblematičnijom se situacijom susrećemo u Francuskoj i Italiji. U tim zemljama odvjetnici i korporativni pravnici na primjer imaju istu izobrazbu, polažu iste ispite – u biti imaju potpuno iste kvalifikacije – ali korporativni pravnici nemaju ista prava kao odvjetnici zato što, navodno, nisu neovisni. Situacija je još gora u Italiji u kojoj postoje dvije kategorije korporativnih pravnika: pravnici koji su zaposleni u javnoj upravi ili u tvrtkama u državnom vlasništvu koji se mogu učlaniti u Komoru kao odvjetnici i koji imaju isti status i oni koji rade u privatnim tvrtkama i koji ne mogu.

Moj je izazov u tome da se izborim za ista prava za korporativne pravnike koja imaju odvjetnici članovi Komore. To postignuće nije samo u interesu korporativnih pravnika, već je i u interesu tvrtki za koje ti korporativni pravnici rade. Tvrtka koja želi biti konkurentna na globalnoj razini i čija komunikacija s njezinim vlastitim pravnikom ne spada u povjerljivu komunikaciju ne može imati iste šanse kao, na primjer, tvrtka koja je utemeljena u SAD-u gdje ima pravo na povjerljivu komunikaciju. Mi tražimo pošteno tržišno nadmetanje među tvrtkama koje su prisutne na tržištu. Na žalost Europa nije u dostatnoj mjeri svjesna ovog nedostatka.

Leaders League (Liga vođa). Koje ste konkretne mjere poduzeli kako bi podigli osviještenost o tome?

Sergio Marini. U posljednje smo dvije godine izdali Etički kodeks koji odražava vrijednosti koje dijele mnoge udruge korporativnih pravnika koje su ECLA-ine članice. Taj bi Etički kodeks trebao predstavljati ogledni dokument za udruge koje još nisu dio ECLA-e. Nadalje, izdali smo i Bijelu knjigu igrom asocijacija nazvanu „Korporativni pravnici: Dizajnirani kao neovisni“. U toj se knjizi objašnjava zašto su korporativni pravnici u biti zaista neovisni, a u njezinom je nastanku spontano učestvovalo preko pedeset prominentnih pravnika iz 27 zemalja. Nastojimo izbalansirati negativan učinak nekih presuda Europskog suda koji je, nastojeći zajamčiti najveća moguća ovlaštenja kontrole Europskom antitrustovskom tijelu, zanijekao korporativnim pravnicima pravo na povjerljivu komunikaciju. Mi vjerujemo da su korporativni pravnici neovisni barem u mjeri u kojoj su neovisni i odvjetnici članovi Komore,

jer da nismo neovisni svojim bi tvrtkama bili u potpunosti beskorisni. Radimo kako bi zaštitili svog rukovoditelja, pomažemo mu u donošenju ispravnih odluka, izbjegavanju pogrešaka i navigaciji kroz opasne tržišne vode i to u potpunosti u skladu sa zakonom. Korporativne se pravnike plaća kako bi osigurali valjano poslovanje tvrtke, i to u interesu nje same, u interesu direktora i većine dioničara. Sam vrh naše misije je u interesu civilnog društva. Iako u današnjem društvu vidimo visoke zahtjeve za legalnošću i poštivanjem zakona, pravnici su ti koji, ne sami ali više nego drugi, to tvrtkama i osiguravaju. Međutim, u nekim se europskim državama naš rad ne priznaje onako kako bi se trebao priznavati.

Leaders League (Liga vođa). U kojim zemljama svjedočite unaprjeđenju prava korporativnih pravnika?

Sergio Marini. Kao što sam već rekao, situacija europskih korporativnih pravnika se različito razvija od zemlje do zemlje. U nekim regijama postoji dinamična zakonodavna aktivnost u cilju poboljšavanja našeg položaja. Na primjer u Njemačkoj se vodi velika debata o mirovinskom sustavu za dvije kategorije pravnika, korporativne pravnike i odvjetnike. Svake tri godine provodimo reviziju kako bismo vidjeli položaj korporativnih pravnika u cijeloj Europi. U istočno europskim zemljama situacija se razvija na posebno pozitivan način, budući da postoji prihvaćanje mogućnosti da korporativni pravnici daju pravne savjete koji bi vrijedili i na sudovima. Na primjer, u Estoniji i Latviji bilježi se stalni napredak korporativnih pravnika. U Francuskoj je otvoren dijalog, ali je pozicija Komore zaista jaka, kao i u Italiji u kojoj vjerojatno i ne postoji zanimanje javnosti o položaju korporativnih pravnika. U Španjolskoj imamo pozitivan primjer jer su korporativni pravnici i odvjetnici članovi iste Komore. Kao što se i sami možete uvjeriti, situacija se razlikuje od zemlje do zemlje, ali u posljednjih pet do sedam godina smo primijetili da gotovo u cijeloj Europi postaje sve normalnije da korporativni pravnici odlaze raditi u odvjetničke urede, te de mlađi, ali i zreliji odvjetnici, započinju karijeru korporativnih pravnika. Dakle ako se ta dva zanimanja mogu međusobno zamijeniti, zašto bi podlijegala drugačijim pravilima? Zašto bi naša privreda patila radi nedostatka konkurencije? S ovim ćemo uvjerenjima nastaviti našu borbu u interesu korporativnih pravnika i Europske privrede.

Roberta Veronese